

Dagboek 12

30 oktober 2018

Vandaag brengen we een veldbezoek aan onze projecten in de provincie Takeo. Hier werken we in drie districten. We gaan vandaag naar het district Tram Kak. Ook hier is dit jaar een nieuwe school gebouwd, en deze gaan we openen.

Daarvoor moeten we al om 6 uur 's morgens vertrekken. We krijgen een ontbijtpakketje mee voor in de bus, want zo vroeg is het restaurant nog niet open. 6 uur lijkt vroeg, maar Koy en de chauffeur van de bus zijn al rond 4 uur vertrokken vanuit Prey Chhor!

Het is een paar uur rijden, maar we zijn op tijd voordat de belangrijkste gasten er zijn. Dat zijn vandaag de gouverneur van de provincie Takeo, Ouch Phear, en een parlamentslid, de heer Chan Sarun. De laatste hebben we al meerdere keren ontmoet.

De ouders en kinderen zitten al een poos te wachten op ons. En na de gebruikelijke ceremonie voor de monniken mogen we plaats nemen op het podium.

Er zijn vandaag een heleboel toespraken, de één nog langer dan de ander. Ook ik mag de menigte toespreken. Ik ben benieuwd of de schoolkinderen hier een droom hebben. Wat willen ze graag worden, en hoe bereik je dat? Volg je droom. Als het echt wilt, dan kun je het. Het is niet belangrijk om de beste te zijn, maar om beter te zijn dan gisteren. En ook een schildpad bereikt uiteindelijk zijn doel.

We krijgen een bedankbrief mee voor de donateurs in Nederland.

Dhr. Chan Sarun haalt herinneringen op aan Diny van Bruggen, die hij ook goed heeft gekend. Hij is heel dankbaar voor alle hulp die Spien en De Brug in dit gebied, zijn homeland, heeft geboden. Dank aan de donateurs, Wilde Ganzen en SSCR, die deze school mogelijk hebben gemaakt. We krijgen een geurende bloemenslinger omgehangen en een bedankbrief namens de regering voor deze nieuwe school.

Na alle toespraken die in totaal zo'n anderhalf uur duren (en waarbij de schoolkinderen allemaal netjes op hun plaats bleven zitten!) gaan we ook nog 21 fietsen uitdelen aan weeskinderen die naar het voortgezet onderwijs gaan en ver van school wonen.

Het lintje-knip-ritueel is wat lastig vandaag i.v.m. een zeer stompe schaar. Na onze inspannende pogingen om de eerste knipjes te maken neemt de excellentie de schaar zodanig ter hand dat het lint in korte tijd doormidden splijt. En dan is de school geopend!

We delen weer schriften en pennen uit aan de leerlingen. En we mogen in het grote boek onze handtekening plaatsen onder een in het Khmer geschreven stuk, waar we geen woord van kunnen lezen.

Dan is het tijd voor een hapje en een drankje. De hapjes bestaan uit sticky rice (plakrijst) met allerlei goedjes erdoor, verpakt in bananenbladeren. Het drankje zit in een kokosnoot.

We nemen afscheid van Chan Sarun en zijn gevolg. En dan gaan wij er ook van door.

Mr. Soeurn, vice-directeur van Spien heeft voor vandaag een heel programma gemaakt voor zijn Nederlandse gasten. Het is een mengeling van arme gezinnen bezoeken, irrigatiekanalen bekijken en waterputten uitproberen. Bestuursleden en Spien vrijwilligers gaan over al mee en geven uitleg.

Een heel oud huis waar een heel gezin woont. Het huis is flink aangetast door termieten en staat bijna op instorten. Er wordt gevraagd om een nieuw huis.

Dit dorp kreeg dit jaar een waterput met een pomp!

Een nieuw huis voor een arm gezin!

Groepsfoto bij een nieuw irrigatiekanaal in Tram Kak

Woensdag 31 oktober

Vandaag hebben we een vrije dag. Iedereen mag die naar believen invullen. Omdat het lastig is om op eigen houtje de stad in te gaan, organiseren we een boottocht op de Mekong rivier. Anniek, die de HBO opleiding Verpleegkunde volgt, mag vandaag een dag meelopen met Raxmey in het Medical Mercy Center, het ziekenhuis waar ze werkt als arts. Raxmey haalt Anniek 's morgens al vóór zeven uur op bij het hotel. Ze mag mee achter op de brommer, een uur rijden door de drukke stad, wat op zich ook al een hele belevenis is.

Jan en Lydia bezoeken vandaag vrienden die hier in de stad wonen. En wij gaan eerst naar de Central Market om nog wat laatste souvenirs te kopen. We slaan wat eten in voor de lunch en dan gaan we naar de riverside waar we een boot huren alleen voor onze groep.

Het wordt een tocht van een uur of drie, waarin we varen over de Tonle Sap die, rond de bocht van de rivier, de Mekong ontmoet. Het is duidelijk te zien aan de kleur van het water waar ze in elkaar overlopen.

Het is heerlijk op de boot, het waait en we genieten van de meegebrachte lunch. We varen helemaal naar de overkant. We zien vissersboten die ook dienst doen als huis. Een heel gezin op een klein smal bootje. Het drinkwater komt uit de rivier en ook de was en afwas wordt daar in gedaan. We zien de vissers hun net uitwerpen, of juist binnen halen, en ook wordt er hier en daar een net gerepareerd.

Een eind verderop gaan we aan land, we bezoeken daar een lokale zijdeboerderij. Een moeder en haar dochters zitten onder hun huis met enorme weefgetouwen prachtige zijden lappen te weven. We krijgen uitleg en ik word uitgedaagd om het ook eens te proberen, wat eigenlijk een lang gekoesterde wens van mij is. En nee, ik mag niet de echte zijde weven, maar een katoenen lap. Het is nog een heel gedoe, want je moet ook tegelijkertijd met je voeten een paar stokken op en neer bewegen. Helaas is er in mijn huis geen plek voor zo'n groot weefgetouw, anders.....

En dan gaan we weer op de boot richting de kade waar we ook opgestapt zijn.

We maken een lange wandeling over de boulevard helemaal naar het paleis en daarna zoeken we een restaurant waar we gaan eten. De tuk-tuks brengen ons snel en veilig weer terug naar ons hotel.

Donderdag 1 november

Dit wordt voor de groep de laatste dag van dit werkbezoek. We gaan nog een keer naar Takeo, en bezoeken het district Samrong.

Overall staat de rijst prachtig groen te wezen op de velden. Er is genoeg water, de sloten en kanaaltjes staan overal vol. Dat is in de droge tijd wel anders en met name in Takeo.

Hier en daar wordt zelfs al rijst geoogst.

De dag is het beste weer te geven met foto's.

Een kijkje in de bus....

We bezoeken een brug die in 2016 is gebouwd. De communeleider bedankt ons heel hartelijk voor deze belangrijke brug. We zien ook dat er heel veel verkeer over gaat. Met name veel schoolkinderen.

In dit oude en veel te kleine huis woont een gezin met negen kinderen. De oudste kinderen werken al en helpen zo mee om alle mondjies te vullen. Het huis is te klein. De communeleider vraagt een nieuw (extra) huis aan voor dit gezin. Links op de foto de Spien vrijwilliger.

Op een andere plek heeft een arm gezin dit jaar een nieuw huis gekregen. Met delen van het oude huis werd een groot extra afdak gemaakt voor de keuken.

Het gezin heeft een (scharrel)varkentje met een stel biggetjes.

Eén van de Spien auto's tussen de rijstvelden.

Zittend op een Spien bruggetje

*Onderweg is van alles te koop.
Specialiteit van deze omgeving:
Gegrilde gevulde kikkers.*

De prachtige lotusbloem.

Deze brug is gemaakt in 1996. Jan van Heteren is hier destijds ook geweest. Nu is hij terug met zijn vrouw. Deze brug was één van de eerste projecten in de provincie Takeo.

Er is heel veel moois te zien onderweg.....

Een waterput uit 2017.

Moeder en dochter hebben beide aids. Vader is al overleden. Ze krijgen beiden hulp van Spien. Rechts een waterfilter die ze twee maanden geleden hebben gekregen. Belangrijk om schoon drinkwater te hebben als je immuunsysteem niet goed werkt.

In dit gebied is dit jaar een irrigatiekanaal gegraven van 2.700 meter! Belangrijk voor de rijstvelden er om heen.

Overal waar we komen vandaag horen we dankwoorden van communeleiders en dorpschouften. Die dank brengen we graag over aan de donateurs in Nederland.

Een oma woont naast het huis van haar kinderen en wordt goed verzorgd.

Op de terugweg naar Phnom Penh, achterop de auto.....